

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r.

w sprawie **D. C.**

oskarżonego z art. 284 § 2 k.k.

kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego M. Sp. z o.o. z siedzibą w T.,

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 24 lipca 2015 r., sygn. akt XXIII Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T.,

z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt II K [...]

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć oskarżyciela posiłkowego M. Sp. z o.o. z siedzibą w T. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2015 r., sygn. akt XXIII Ka [...] Sąd Okręgowy w K. , utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt II K [...], którym D. C. został uniewinniony od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 284 § 2 k.k.

Powyższy wyrok Sądu odwoławczego zaskarżył kasacją, na niekorzyść oskarżonego, pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego M. sp. z o.o. zarzucając „rażące naruszenie prawa, mające istotny wpływ na treść wyroku, a w

szczegółności: naruszenie zasady bezstronności organu procesowego (art. 4 k.p.k.), jak również zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.) przez przyjęcie, iż nie było zamiarem D. C. przywłaszczenie rzeczy mu powierzonej bez wyczerpującego uzasadnienia takiego stanowiska”. W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego M. sp. z o.o. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k. i jako taka została oddalona.

Skonstruowany tak przez wnoszącego kasację zarzut dotyczy tylko i wyłącznie orzeczenia Sądu I instancji i jest całkowicie niezgodny z wymogami określonymi w treści art. 519 k.p.k., który stanowi, iż przedmiotem zaskarżenia może być jedynie wyrok Sądu odwoławczego. Wyrok Sądu I instancji może być w postępowaniu kasacyjnym zaskarżony skutecznie jedynie w sposób pośredni poprzez wykazanie uchybień, które nastąpiły w trakcie prowadzonej zwyczajnej kontroli odwoławczej. Kasacja nie jest bowiem kolejnym środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia Sądu II instancji. Wniesiona kasacja nie zawiera jednak zarzutów dotyczących obrazy art. 457 § 3 k.p.k. lub art. 433 § 2 k.p.k., a analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku jednoznacznie wskazuje, że Sąd Okręgowy w K., postępując zgodnie z zasadami określonymi w tych przepisach, w sposób wyczerpujący ustosunkował się do wszystkich zarzutów i wniosków podniesionych w apelacji oskarżyciela subsydiarnego wskazując równocześnie dlaczego uznał je za niezasadne. Nie można natomiast nie zauważyć, że skarżący na obecnym etapie ponownie stara się podważać ustalony w sprawie stan faktyczny w zakresie zamiaru oskarżonego, co nie jest dopuszczalne na tym etapie postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając oskarżyciela subsydiarnego kosztami

sądowymi postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k.